

ГЛУПАВИЯТ КЕЛЕ ЧУКОТСКА ПРИКАЗКА

Превод от руски: Ангел Каралийчев, Вела Каралийчева, 1956

chitanka.info

Отишли десетина девойки да берат ягоди. Щом навлезли в гората, от гъсталака излязъл злият Келе^[1]. Видял той девойките и ги изловил всичките. Вързал ги за краката, като яребици и ги обесил на едно дърво с главите надолу.

— Висете — рекъл той, — аз скоро ще се върна и ще ви изям до една.

И си отишъл. Девойките не знаели какво да правят — не можели да се отвържат.

По едно време се задала Кума Лиса.

— Кумичке! Кумичке! — развикали се те от дървото. — Отвържи ни!

Кума Лиса се приближила до дървото.

— Ай! Кой ви обеси на дървото?

— Келе ни обеси.

Кума Лиса се покачила на дървото, отвързала девойките и се спуснала долу.

— Трябва да надхитрим Келе — рекла тя, — защото, като се върне, ще се втурне по дирите ви и пак ще ви хване!

— Но как да го надхитрим? — запитали девойките.

— Съблечете по-скоро горните си дрехи!

Съблекли ги.

— Свалете и обувката си!

Свалили и обувката си.

— Дайте и герданите!

Дали и герданите.

— А сега да ви няма!

Побягнали девойките. А Кума Лиса взела дрехите им, натъпкала ги с трева и листа, украсила ги с герданите, вързала долу обувката и направила на всяка плитки от трева. Сетне ги обесила на дървото с главите надолу и побягнала. По едно време дошъл Келе.

— Ах — рекъл той, — сега ще ви ям, всички ви ще изям!

Приближил се до дървото, сграбчил една от лъжливите девойки и хубаво си отворил устата. Захапал я, но в устата му се посипали листа и трева.

Зачудил се Келе:

— Брей! Какво е това?

Хванал друга девойка, хванал трета... От всичките падали листа и трева. Досетил се Келе, че девойките са избягали.

— Аха! — извикал той. — Развързали се! Но аз все пак ще ви настигна. Няма да ми избягате!

И се втурнал да ги гони.

А девойките дотърчали до реката, намерили плитко място и преминали на другия бряг. Седнали на оня бряг, почиват си.

Дотърчал Келе до брега и погледнал реката.

— Ей! — извикал той. — Дълбока ли е реката?

— Уха! Дълбока е!

— А вие как я преминахте?

— Ние пихме, пихме, всичката вода изпихме и тъй преминахме!

— А отде се е взела пак тая вода?

— Заваля дъжд и напълни реката.

— Тогава и аз ще я изпия!

Легнал Келе на брега и захванал да пие вода. Пие, пие... Пие, пие...

— Е, как — запитал, — намаля ли?

— Намаля — отвърнали девойките. — Пий още!

Келе пак захванал да пие. Пие, пие... Пие, пие...

— Е, как е? — запитал повторно.

— Съвсем малко остана! По-скоро я допий!

Келе пак се заловил да пие. Пие, пие... Пие, пие... А реката — каквато си била, все такава си останала! Досетил се Келе, че девойките му се присмиват и се разсърдил:

— Чакайте само, каквото и да стане, аз ще ви стигна и ще ви хвана!

Праснал Келе през реката. От изпитата вода той натезжал и едвам се мъкнел.

— Ох, лошо! — казал. — Много вода изпих!

— Сега ние ще тичаме — рекли девойките, — а ти ни гони! Която хванеш, нея изяж!

Втурнали се девойките, втурнал се и Келе. Но не можал дълго да тича. Спънал се, паднал и се пукнал. Свършило се с Келе.

А девойките се върнали у дома си цели-целенички!

---

[1] Келе — великан, чудовище. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.